

artykuł 51

Jeżeli członek Żalugi statku Państwa wysyłającego zmarł lub zaginął w Państwie przyjmującym na statku bądź na łodzi, kapitan lub jego zastępca oraz urzędnik konsularny Państwa wysyłającego są wyłącznie właściwi do sporządzenia spisu inwentarza przedmiotów, walorów i innego mienia, pozostawionych przez zmarłego lub zaginionego, i do dokonania innych czynności koniecznych dla zabezpieczenia mienia i jego przekazania w celu likwidacji spadku. Jeżeli jednak zmarły lub zaginiony jest obywatelem Państwa przyjmującego, kapitan lub jego zastępca sporządza spis inwentarza w momencie stwierdzenia zgonu lub zaginięcia. Jedna kopia tego spisu jest doreczana organom Państwa przyjmującego, które są właściwe do dokonywania wszelkich czynności koniecznych dla zabezpieczenia mienia i w razie potrzeby — do likwidacji spadku. Organy te poinformują o swych czynnościach urząd konsularny Państwa wysyłającego.

Artykuł 52

Postanowienia artykułów 44—51 stosuje się odpowiednio do statków powietrznych Państwa wysyłającego w Państwie przyjmującym, jeśli międzynarodowe umowy lotnicze, których obydwa Państwa są stronami, nie stanowią inaczej.

Artykuł 53

Urzędnik konsularny może wykonywać wszelkie inne funkcje powierzone mu przez Państwo wysyłające, których nie zakazują ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego lub którym Państwo to nie sprzeciwia się, lub które są przewidziane w umowach międzynarodowych obowiązujących między obydwoimi Państwami.

Artykuł 54

Po odpowiednim notyfikowaniu Państwu przyjmującemu i w braku jego sprzeciwu urząd konsularny Państwa wysyłającego może wykonywać funkcje konsularne w Państwie przyjmującym na rzecz państwa trzeciego.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 9 maja 1986 r.

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *M. Orzechowski*

195

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 października 1986 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Tunezyjską, podpisanej w Tunisie dnia 6 marca 1985 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 57 Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Tunezyjską, podpisanej w Tunisie dnia 6 marca 1985 r., nastąpiła w Warszawie dnia 25 września 1986 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej konwencji.

Powyższa konwencja wejdzie w życie dnia 25 listopada 1986 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *M. Orzechowski*

Artykuł 55

Państwo wysyłające może, po notyfikowaniu Państwu przyjmującemu, powierzyć swemu urzędowi konsularnemu, ustanowionemu w tym Państwie, wykonywanie funkcji konsularnych w państwie trzecim.

Część V

Postanowienia końcowe

Artykuł 56

Spory między obydwoimi Państwami dotyczące stosowania lub interpretacji niniejszej konwencji będą regulowane w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 57

1. Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie sześćdziesiątego dnia od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Warszawie.

2. Niniejsza konwencja jest zawarta na czas nieograniczony.

3. Każda Umawiająca się Strona może ją wypowiedzieć, a wypowiedzenie to nabierze mocy po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania notyfikacji przez drugie Państwo.

Sporządzono w Tunisie dnia 6 marca 1985 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i arabskim, przy czym obydwa teksty mają jednakową moc.

Na dowód czego Pełnomocnicy Umawiających się Stron podpisali niniejszą konwencję i opatrzili ją pieczęciami.

Z upoważnienia
Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej
E. Kucza

Z upoważnienia
Prezydenta Republiki
Tunezyjskiej
M. Mestiri

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*